

The Development of Chinese Language Learning Package by Using the Recreational Activity Songs

Puriwan Waranusast; Chananya Phuangthong¹

Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities Naresuan University
Pitsanulok 65000 Thailand

E-mail: puriwanw@nu.ac.th; chananyap@nu.ac.th

(received 16 September 2024) (revised 19 November 2024)

(accepted 2 December 2024)

Abstract

The objectives of this research were to develop and evaluate the effectiveness of a Chinese language learning package using recreational activity songs and to study students' satisfaction after using these songs in Chinese language learning. The sample group, obtained through simple random sampling, consisted of 26 minor Chinese language students from the Faculty of Humanities, Naresuan University, during the 2021 academic year. The study employed three research instruments: six Chinese-translated recreational songs, a 30-item multiple-choice pre-test and post-test to assess Chinese vocabulary and grammar knowledge, and a satisfaction questionnaire. The results revealed a statistically significant improvement in students' test scores after using the learning package ($p < .05$). The pre-test mean score was 21.07, while the post-test mean score increased to 27.78, demonstrating the effectiveness of the recreational songs in enhancing Chinese language learning. Additionally, students reported high satisfaction with the learning package, with an overall mean satisfaction score of 4.26 out of 5.00. The song that received the highest satisfaction rating was "Apple, Papaya, Banana, Orange" (mean = 4.48), particularly for its effectiveness in vocabulary memorization. The findings suggest that incorporating recreational songs into Chinese language teaching can effectively improve students' language skills and create an engaging learning environment, particularly for vocabulary acquisition and retention.

Keywords: learning package; recreational activity songs; teaching Chinese language

---

¹ Corresponding Author

การพัฒนาชุดการเรียนรู้ประกอบการสอนภาษาจีนโดยใช้ชุดเพลงสั้นทนาการ

ภูริวรรณ วรรณสาสน์² ชันัญญา พวงทอง³

ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก 65000 ประเทศไทย
อีเมล puriwanw@nu.ac.th; chananyap@nu.ac.th

วันรับบทความ 16 กันยายน 2567 วันแก้ไขบทความ 19 พฤศจิกายน 2567

วันตอบรับตีพิมพ์บทความ 2 ธันวาคม 2567

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ประกอบการสอนภาษาจีนโดยใช้ชุดเพลงสั้นทนาการและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่เกิดขึ้นหลังจากการใช้ชุดเพลงสั้นทนาการในการเรียนภาษาจีน กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ที่เรียนภาษาจีนเป็นวิชาโท โดยเลือกเรียนวิชาภาษาจีนพื้นฐาน 1 และวิชาภาษาจีนพื้นฐาน 2 ในปีการศึกษา 2564 จำนวน 26 ราย ที่ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างง่ายด้วยการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดเพลงสั้นทนาการที่แปลและดัดแปลงเป็นภาษาจีน จำนวน 6 เพลง แบบทดสอบปรนัยก่อนเรียนและหลังเรียนสำหรับวัดความรู้คำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาจีน จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อกิจกรรมการสอนภาษาจีนโดยใช้ชุดเพลงสั้นทนาการ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนการทดสอบเฉลี่ยก่อนเรียนที่ 21.07 คะแนน และคะแนนทดสอบเฉลี่ยหลังเรียนที่ 27.78 คะแนน แสดงว่า ชุดการเรียนรู้ประกอบการสอนภาษาจีนโดยใช้ชุดเพลงสั้นทนาการที่พัฒนาขึ้น สามารถช่วยพัฒนาศักยภาพการเรียนภาษาจีนของนิสิต นอกจากนี้ นิสิตมีความพึงพอใจในกิจกรรมการสอนภาษาจีนโดยใช้ชุดเพลงสั้นทนาการอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.38 จาก 5.00 เพลงที่ได้รับความพึงพอใจมากที่สุดคือเพลง “แอปเปิล มะละกอ กล้วย ส้ม” ด้วยค่าเฉลี่ย 4.48 ซึ่งช่วยในการจดจำคำศัพท์มากขึ้น ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการนำชุดเพลงสั้นทนาการมาใช้ในการสอนภาษาจีนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์

คำสำคัญ ชุดการเรียนรู้ ชุดเพลงสั้นทนาการ การสอนภาษาจีน

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูริวรรณ วรรณสาสน์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

³ อาจารย์ ดร.ชันัญญา พวงทอง คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้ประพันธ์บรรณกิจ

1. บทนำ

ภาษาจีนเป็นภาษาหนึ่งที่กำลังได้รับความนิยมอย่างสูงเป็นอันดับต้นของโลก เนื่องมาจากการเติบโตทางเศรษฐกิจของสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่ส่งผลให้มีความต้องการขยายตลาดแรงงานจากในประเทศออกสู่ต่างประเทศ จึงได้เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างสาธารณรัฐประชาชนจีนกับนานาประเทศ ซึ่งรวมถึงประเทศไทย ด้วยการเล็งเห็นความสำคัญของภาษาจีนเช่นนี้ ทางกระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีการบรรจุให้ภาษาจีนเป็นหลักสูตรภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่นักเรียนไทยควรต้องเรียน

หนึ่งในความยากลำบากของการเรียนภาษาจีนหรือภาษาต่างประเทศภาษาอื่นๆ นั้น คือการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ ซึ่งเปรียบเสมือนอุปกรณ์ที่สำคัญในการเรียนภาษาและเป็นพื้นฐานอันจะนำไปสู่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การไม่รู้คำศัพท์หรือรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอ นับเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการสื่อสารได้ ดังเช่นที่ Nation (2008) กล่าวไว้ว่า ถึงแม้ว่าโครงสร้างไวยากรณ์จะมีความสำคัญแต่ก็ยังน้อยกว่าคำศัพท์ เนื่องจากหากปราศจากไวยากรณ์ก็ยังสามารถสื่อสารได้ แต่ถ้าหากไม่รู้คำศัพท์ก็จะไม่สามารถสื่อสารใดๆ ได้เลย คำศัพท์เป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ภาษา การจำคำศัพท์ที่เพียงพอจะสามารถพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนได้ (Zhao, 2009 as cited in Wu, 2021) โดยเฉพาะคำศัพท์ภาษาจีน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนภาษาจีน ดังเช่นที่ Sangsikaew (2021) กล่าวว่า หากผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ภาษาจีนได้และนำไปใช้เป็นก็จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปต่อยอดการเรียนภาษาจีนของตนเองได้ตลอดจนสามารถพัฒนาทักษะต่างๆ ในการเรียนภาษาจีนได้เป็นอย่างดีในอนาคต แม้ว่าในประเทศไทยปัจจุบันจะมีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในหลายระดับอย่างแพร่หลายตามสถาบันการศึกษาทั่วประเทศ แต่ยังคงประสบปัญหาหลายด้าน หนึ่งในนั้นคือปัญหาด้านการสอนคำศัพท์ ทำให้กลายเป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับผู้เรียนคนไทยที่เรียนภาษาจีนในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ (Sangsikaew, 2021) กอปรกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยปัจจุบัน ในด้านคำศัพท์ที่ยังคงใช้วิธีการเน้นการท่องคำศัพท์และการคัดเขียน ซึ่งส่งผลให้วิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่ขาดแรงจูงใจสำหรับผู้เรียน (Wu, 2021) ผู้วิจัยเห็นว่า การเรียนรู้คำศัพท์โดยการท่องจำหรือพูดตามซ้ำๆ ไม่สามารถทำให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้นานและไม่ส่งผลให้เกิดความจำระยะยาว อีกทั้งเมื่อผู้เรียนไม่สามารถจดจำคำศัพท์ได้ก็ยิ่งทำให้ขาดแรงจูงใจในการเรียนและทำให้ผลการเรียนไม่ดีนัก

การร้องเพลง เป็นกิจกรรมที่สำคัญกิจกรรมหนึ่งของมนุษย์ มนุษย์นำเพลงมาเป็นสื่อเพื่อก่อให้เกิดความสนุกสนาน เนื่องจากเพลงช่วยในการผ่อนคลายอารมณ์ ทำให้รู้สึกกระปรี้กระเปร่า สดชื่น มีพลัง ด้วยเหตุนี้ เราจึงมักร้องเพลงหรือนำเพลงเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในแทบจะทุกกิจกรรมในชีวิต ซึ่งเพลงไม่เพียงแต่จะช่วยผ่อนคลายอารมณ์ มอบความบันเทิงให้กับผู้ฟังเท่านั้น หากบทเพลงยังนับว่าเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่สะท้อนถึงอารมณ์หรือสิ่งต่างๆ ตามความมุ่งหมายของผู้ประพันธ์ผ่านความหมายของเนื้อเพลงและทำนองของเพลง

การใช้เพลงจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์และยังช่วยสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาที่ดีให้แก่ผู้เรียน kasuwan (2013) กล่าวว่า การใช้เพลงในชั้นเรียน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากกิจกรรมเดิมๆ ในชั้นเรียนให้น่าสนใจมากขึ้น เพลงยังเปรียบเสมือนเป็นทรัพยากรที่จะช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในหลายทักษะ อีกทั้งเพลงยังสามารถนำมาใช้เพื่อช่วยสอนความหลากหลายทางภาษา เช่น การออกเสียง รูปแบบ

การเรียนรู้คำศัพท์ ประโยค เป็นต้น ดังนั้นบทเพลงจึงเหมาะสมในการเอาไปใช้ในชั้นเรียน เพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้คำศัพท์

สำหรับเพลงในประเทศไทยนั้นมีหลากหลายที่เป็นเครื่องมือในการสร้างความบันเทิงทางเลือกให้แก่ผู้คนในสังคม มีทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ยังคงมีเพลงอีกประเภทหนึ่งที่พบเห็นได้ทั่วไปและเป็นที่ยอมรับหลายโดยเฉพาะในกลุ่มของวัยรุ่นสาวก็คือ เพลงที่ใช้การร้องปากเปล่าประกอบกับเครื่องประกอบจังหวะอื่นๆ มีลักษณะคล้ายกับเพลงพื้นบ้านแต่มีการดัดแปลงทั้งเนื้อร้องและทำนองจนเกิดเป็นเพลงรูปแบบใหม่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เรียกเพลงลักษณะนี้ว่า “เพลงร้องเล่นสมัยใหม่” ซึ่ง “เพลงร้องเล่นสมัยใหม่” นี้ มีชื่อเรียกอื่นๆอีก เช่น “เพลงรับน้อง” “เพลงเอ็นเตอร์เทน” และ “เพลงสันตนาการ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ร้องเล่นในกิจกรรมรื่นเริงของหนุ่มสาว พบเห็นได้มากและแพร่หลายในสถาบันการศึกษา ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาเรื่อยไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย (Rattanapakdee, 2018)

ผู้วิจัยเห็นว่า นิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาแม้จะนับว่าเป็นนักเรียนในระดับโตแล้วก็ตาม แต่กิจกรรมสันตนาการต่างๆ ในรั้วมหาวิทยาลัยก็ยังคงมีการใช้บทเพลงสันตนาการหรือเพลงรับน้องเป็นตัวดำเนินกิจกรรมหลักอยู่เสมอ เพลงสันตนาการจึงนับได้ว่าเป็นเพลงที่คุ้นหูที่สร้างความสนุกสนานแก่นิสิตนักศึกษา จึงเหมาะสมที่จะนำมาทำการศึกษาวิจัยโดยใช้เพลงสันตนาการมาช่วยในการเรียนการสอนภาษาจีน ซึ่งยังไม่พบเห็นการวิจัยในลักษณะดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทดลองการวิจัยนี้ เพื่อช่วยพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้ดีและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ประกอบการสอนภาษาจีนโดยการใช้ชุดเพลงสันตนาการ

2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่เกิดขึ้นหลังจากการใช้ชุดเพลงสันตนาการในการเรียนภาษาจีน

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 หลังการใช้ชุดเพลงสันตนาการที่คุ้นหูนำมาแปลและดัดแปลงจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน จะช่วยพัฒนาศักยภาพการเรียนภาษาจีน นิสิตจะมีผลการสอบหลังการทดลองสูงกว่าผลการทดสอบก่อนการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3.2 นิสิตที่ใช้ชุดเพลงสันตนาการที่คุ้นหูนำมาแปลและดัดแปลงจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาจีนโดยใช้ชุดเพลงสันตนาการ โดยมีค่าผลการประเมินค่าในระดับ เหมาะสมมาก ขึ้นไป

4. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชุดการเรียนรู้หรือชุดกิจกรรม มาจากคำว่า Instructional Packages หรือ Learning Packages ซึ่ง Kaunhavech (1999) กล่าวว่า เดิมมักใช้คำว่า ชุดการสอน เพราะเป็นสื่อที่ครูนำมาใช้ในการเรียนการสอนแต่หลังจากการนำแนวคิดการใช้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเข้ามาใช้มากขึ้น นักการศึกษาจึงเปลี่ยนมาใช้เป็นคำว่า ชุดการเรียนรู้ เพราะการเรียนรู้เป็นทั้งกิจกรรมของครูและนักเรียนที่ต้องเกิดคู่กัน Kaunhavech (1999) ยังกล่าวอีกว่า ชุดการเรียนรู้หรือชุดกิจกรรมเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่ง เป็นชุดของสื่อประสม (MultiMedia) สามารถแบ่งชุดกิจกรรมได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. ชุดกิจกรรมประกอบคำบรรยาย เป็นชุดกิจกรรมสำหรับผู้สอนที่ใช้สอนผู้เรียนเป็นกลุ่มใหญ่หรือเป็นกิจกรรมการสอนที่ต้องการปูพื้นฐานให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ได้รู้และเข้าใจในเวลาเดียวกัน
2. ชุดกิจกรรมแบบกลุ่มกิจกรรม เป็นชุดกิจกรรมสำหรับผู้เรียนเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ มุ่งเน้นฝึกทักษะในเนื้อหาวิชาที่เรียนและให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน
3. ชุดกิจกรรมแบบรายบุคคลหรือชุดกิจกรรมแบบเอกกัภาพ เป็นชุดกิจกรรมที่ใช้สำหรับนักเรียนเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล

นอกจากนี้ Sripanyakorn (2010) ยังกล่าวถึงชุดการเรียนรู้ไว้ว่า ชุดการเรียนรู้คือสื่ออุปกรณ์ที่จัดไว้อย่างเป็นรูปแบบ มีจุดมุ่งหมายชัดเจน มีการกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมต่างๆมาใช้ในการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ในเรื่องที่สอน และดำเนินให้กิจกรรมการเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพ โดยในชุดการเรียนรู้จะประกอบไปด้วยคำชี้แจง ชื่อเรื่อง จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรม การวัดผลและประเมินผล คู่มือครูแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน และ Sripanyakorn (2010) ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดการเรียนรู้ไว้ว่า ชุดการเรียนรู้เป็นนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพราะสามารถช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนและช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้สอน โดยชุดการเรียนรู้มีประโยชน์ดังนี้ 1) ช่วยลดภาระการสอนของผู้สอน 2) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง 3) ช่วยสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียนไม่ให้เบื่อหน่าย 4) ส่งเสริมความสำเร็จในการเรียนรู้ 5) สามารถเรียนได้ตามความพร้อมของผู้เรียน 6) แก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล 7) ช่วยถ่ายทอดเนื้อหาประสบการณ์ที่ซับซ้อน และ 8) สร้างความพร้อมให้แก่ผู้สอนและประหยัดเวลาในการเตรียมการสอน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพลง

Kunyosying (2011) กล่าวว่า การใช้กิจกรรมเพลงเป็นสื่อการสอนที่ได้จัดสร้างเป็นแผนการสอนขึ้นมาสามารถทำให้ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นด้วยปัจจัยหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยจากตัวผู้เรียนเองที่มีความสนุกสนานเพลิดเพลินไปกับเนื้อหากิจกรรมและเทคโนโลยีี่ส่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ความพยายามในการพัฒนาทักษะฟัง-พูดของตนเอง การแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง หรือว่าปัจจัยจากครูผู้สอนที่มีความเป็นกันเอง ใช้เนื้อหาและกิจกรรมที่ลดความตึงเครียดระหว่างการเรียน ทำให้บรรยากาศทางการเรียนรู้เป็นไปอย่างสบายๆ ค่อยเป็นค่อยไป ไม่เร่งรัดให้ผู้เรียนรีบพูดหรือตอบคำถามช่วยลดความวิตกกังวลในการสื่อสารของผู้เรียน นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถนำเนื้อหาความรู้ที่ได้รับจากการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงไปปรับใช้ให้เข้ากับการดำเนินชีวิตประจำวันของตนเองได้

Boonyos (2007) กล่าวว่า เพลงเป็นสื่อที่ดีและมีประสิทธิภาพ ช่วยทำให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน การสอน เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เรียนรู้ได้อย่างมีความสุข ได้รับความรู้ ความสามารถอย่าง ครอบคลุม ด้วยเนื้อหาสาระของเพลง ทั้งทางตรง และทางอ้อม เด็กที่ชอบร้องเพลง และจำเนื้อเพลงได้มาก ย่อมสามารถ นำความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้รับไปปรับประยุกต์ใช้ได้ตลอดชีวิต คติสอนใจ และแง่คิดที่แฝงอยู่ในบทเพลง ประกอบกับท่วงทำนอง และจังหวะของเพลง จะช่วยกล่อมเกลาจิตใจและอารมณ์ของเด็กให้นุ่มนวลเข้ามาในทาง ฝ้ายดี ทำให้เขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีได้ต่อไปในอนาคต สื่อบทเพลงจึงเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่ให้ประโยชน์แก่ครูผู้สอนอย่างคุ้มค่า แต่ราคาประหยัดที่สุด เพราะสามารถนำไปใช้ได้ง่าย สะดวก และรวดเร็ว สื่อเพลงจะมีค่าเป็นทวีคูณ หากครูผู้สอนสามารถแต่งเนื้อเพลงและร้องเพลงได้เอง

Hornby (1990, as cited in Kasuwan, 2013) และ Walker (2006, as cited in Kasuwan, 2013) สามารถสรุปความหมายของเพลงว่า เพลงคือชิ้นส่วนของดนตรีที่มีคำร้องและเป็นชุดภาษาที่ตีอีกด้วย เพราะ เพลงได้รวมภาษา วัฒนธรรม การฟัง ไวยากรณ์ และทักษะทางภาษาอื่นๆ มาเรียงร้อยเป็นถ้อยคำที่คล้องจอง ซึ่งโดยธรรมชาติของเพลงสำหรับเด็กนั้น จะมีเนื้อร้องเข้าไปเข้ามา ทำให้เด็กจำคำศัพท์ได้ และไม่ว่าใครก็ตามเมื่อ ได้เรียนรู้การร้องเพลงก็จะจำเนื้อเพลงได้อย่างรวดเร็วเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ เพลงและจังหวะยังสามารถสร้างความ อบอุ่นใจในการทำกิจกรรม ด้านไวยากรณ์ทางภาษา และสร้างความสนุกสนาน ก่อให้เกิดความคิด สร้างสรรค์ทั้งในและนอกห้องเรียน กล่าวได้ว่า เพลง บทกลอน และจังหวะ เป็นสื่อที่เข้าได้กับทุกคน เพราะ สามารถจดจำได้อย่างสนุกสนาน และยังเป็นอุปกรณ์การเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง

ในส่วนของการเลือกเพลงมาใช้ในการเรียนการสอนนั้น Intaraprasit และ Srabua (2015) กล่าวว่า สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการเลือกเพลงก็คือ อายุของผู้เรียนและความสัมพันธ์ของเพลงหรือการร้องเพลงกับการ เรียน หากผู้สอนไม่สามารถหาเพลงตรงตามที่ต้องการได้ ก็สามารถแต่งเนื้อเพลงและทำนองเองได้อย่าง สร้างสรรค์ เพื่อตอบสนองความต้องการที่เฉพาะเจาะจงของผู้สอนได้เช่นกัน และ Kasuwan (2013) กล่าวว่า ครูควรเลือกเพลงที่มีเนื้อหาเชิงบวกและสามารถเลือกเพลงโดยพิจารณาโครงสร้างของภาษาเป็นหมายที่ปรากฏ ในเพลง ซึ่งมีหลายเพลงที่เหมาะสมสำหรับโครงสร้างไวยากรณ์และใช้ประโยชน์จากรายการคำศัพท์ที่เป็น ประโยชน์กับครูและนักเรียนจากเว็บไซต์

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาด้วยเพลง ผู้วิจัยเห็นว่า เพลงเป็นสื่อที่สำคัญในการ ส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างทางภาษา ไวยากรณ์ และคำศัพท์ โดยที่ ผู้สอนสามารถเลือกเพลงที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ขณะเดียวกัน ผู้สอนเองก็สามารถแต่งหรือดัดแปลง เพลงให้ตรงกับจุดประสงค์ของการเรียนการสอน นอกจากนี้ อายุของผู้เรียนก็มีความสำคัญต่อการคัดเลือก เพลงที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งในระดับอุดมศึกษาที่ผู้เรียนอยู่ในช่วงวัยรุ่นหนุ่มสาว การเลือกเพลงที่ คั่นหูและสนุกสนานอย่างเพลงสันตนาการ ย่อมโน้มน้าวให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานและอยากมีส่วนร่วมในการ เรียนมากกว่าเพลงเด็กอื่นๆ อันจะส่งผลให้การเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5. ขอบเขตงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้ในภาคสนามหรือในสถานการณ์ในชีวิตจริง ที่ไม่สามารถทำการสุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มได้โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อาจเป็นกลุ่ม ตัวอย่างที่มีอยู่แล้วตามสภาพธรรมชาติ (intact groups) เช่น นักเรียนในห้องเรียน คนไข้ในโรงพยาบาล และผู้ร่วมโครงการนรงค์ต่าง ๆ (Choochom, 2009)

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.1 กลุ่มประชากร ได้แก่ นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนภาษาจีนเป็นวิชาโท โดยเลือกเรียนวิชาภาษาจีนพื้นฐาน 1 และภาษาจีนพื้นฐาน 2 ในปีการศึกษา 2564 กลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 จำนวน 50 คน

5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนภาษาจีนเป็นวิชาโท โดยเลือกเรียนวิชาภาษาจีนพื้นฐาน 1 และภาษาจีนพื้นฐาน 2 ในปีการศึกษา 2564 กลุ่มที่ 1 จำนวน 26 คน ได้มาด้วยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ด้วยการจับสลาก

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

1) ชุดเพลงสนทนาการ ประกอบด้วยเพลงสนทนาการที่แปลมาจากเพลงไทยที่คุ้นหู นำมาแปลและดัดแปลงจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน จำนวน 6 เพลง ตามลำดับความยากง่ายของคำศัพท์และไวยากรณ์ มีรายละเอียดดังนี้

ชื่อเพลง	เนื้อหา
1. เพลงแอปเปิล มะละกอ กล้วย ส้ม (苹果 木瓜 焦 橘)	- คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับผลไม้
2. เพลงฮิปโป (河马)	- การใช้คำว่า 真 - คำศัพท์เกี่ยวกับคำคุณศัพท์
3. เพลงแมงมุม (蜘蛛)	- คำศัพท์และโครงสร้างเกี่ยวกับลักษณนาม - ส่วนเติมเต็มของประโยค 来/去
4. เพลงกิ่ง ก้าน ใบ (枝茎叶)	- คำศัพท์และการใช้คำซ้ำ
5. เพลงไก่ย่าง (烤鸡)	- คำนามและคำกริยา - การใช้คำ 被 - คำว่า 左/右
6. เพลงโอ้ทะเล (Oh! 海洋)	- คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับทะเล

2) แบบทดสอบก่อน-หลัง เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวนชุดละ

30 ข้อ

3) แบบสำรวจความพึงพอใจ จำนวน 25 ข้อ เป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า (Rating scale) แบบลิเคิร์ท (Likert Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ จากความเหมาะสมน้อยที่สุด (1) จนถึงเหมาะสมมากที่สุด (5)

5.3 การสร้างเครื่องมือ

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

5.3.1 เพลงสันทนาการ

ผู้วิจัยคัดเลือกเพลงสันทนาการที่นิสิตคุ้นหูและมีเนื้อหาสอดคล้องกับบทเรียนในหนังสือ Developing Chinese Elementary Comprehensive Course 1 (发展汉语初级综合 I) จำนวน 6 เพลง คือ 1) เพลงแอปเปิล มะละกอ ถั่วฝักยาว ส้ม (苹果 木瓜 香蕉) 2) เพลงแมงมุม (蜘蛛) 3) เพลงฮิปโป (河马) 4) เพลงกิ่ง ก้าน ใบ (枝 茎 叶) 5) เพลงไก่ย่าง (烤鸡) และ 6) เพลงโอ้ทะเล (Oh! 海洋)

5.3.2 การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำเพลงสันทนาการทั้ง 6 เพลง ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (The Index of Item-Objective Congruence (IOC)) ของชุดเพลงสันทนาการ โดยมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 0.91

5.3.3 แบบทดสอบก่อน-หลัง

แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบดังนี้

1) ออกแบบและสร้างแบบทดสอบก่อน-หลัง เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวนชุดละ 40 ข้อ

2) นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คนตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 1.00

3) นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองสอบกับนิสิตสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 จำนวน 45 คน ซึ่งมีพื้นฐานทางภาษาจีนใกล้เคียงกับนิสิตสาขาวิชาอื่นๆ ชั้นปีที่ 2 ที่เลือกเรียนภาษาจีนเป็นวิชาโทและเรียนหนังสือเล่มเดียวกันคือ Developing Chinese Elementary Comprehensive Course 1 (发展汉语初级综合 I) เพื่อหา ค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้ค่าความเชื่อมั่นแบบค่าวัดอัลฟาครอนบาช (Cronbach's alpha) ของแบบทดสอบ ค่าความยาก (difficulty index) และค่าอำนาจจำแนก (discrimination index) โดยมีค่าเท่ากับ 0.86 0.39 และ 0.33 ตามลำดับ

4) คัดเลือกแบบทดสอบ ได้ 30 ข้อ ที่อยู่ในเกณฑ์ โดยมีเกณฑ์ที่พิจารณา ดังนี้

- ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.20-0.80

- ค่าอำนาจจำแนกมากกว่าหรือเท่ากับ 0.25

5.3.4 แบบสำรวจความพึงพอใจ

1) เป็นแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความพึงพอใจในชุดเพลงสันทนาการที่แปลมาจากเพลงไทยที่คุ้นหู ในเรื่องความยากง่ายของเพลงที่ร้อง คำศัพท์ และไวยากรณ์ โดยแบบสำรวจความพึงพอใจ

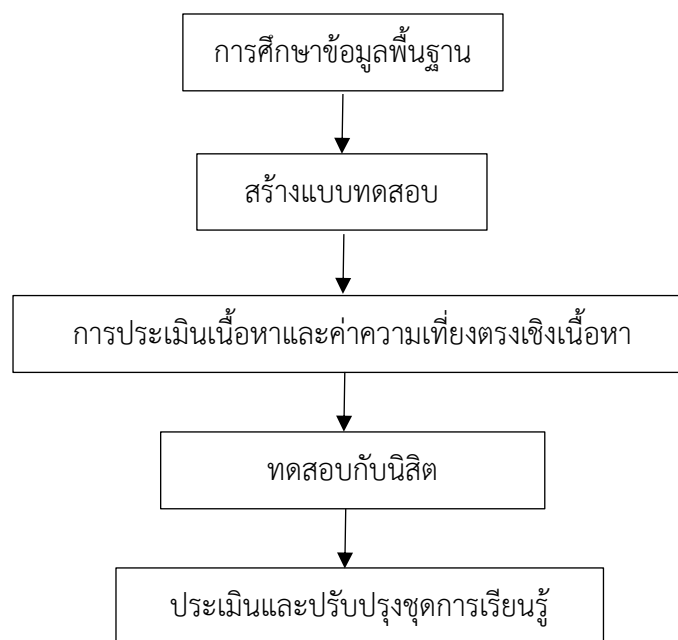
เป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า (Rating scale) แบบลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้ (Srisa-ard, 2002)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

2) นำแบบสำรวจความพึงพอใจที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 0.93

6. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental) และได้ออกแบบการวิจัยเป็นแบบ One-Group Pretest-Posttest Design โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

6.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

6.1.1 วิเคราะห์หลักสูตรภาษาจีนพื้นฐาน 1 และ ภาษาจีนพื้นฐาน 2 จากหนังสือ Developing Chinese Elementary Comprehensive Course 1 (发展汉语初级综合 I)

6.1.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร

6.1.3 ศึกษาความต้องการของผู้เรียน เกี่ยวกับรูปแบบ ขอบข่ายเนื้อหา การวัดและประเมินผล และการนำไปใช้

6.2 การสร้างชุดการเรียนรู้เพลงสั้นทนาการ

คัดเลือกบทเพลงสั้นทนาการให้สอดคล้องกับบทเรียนจากหนังสือ Developing Chinese Elementary Comprehensive Course 1 (发展汉语初级综合 I) และแปลบทเพลงสั้นทนาการจากภาษาไทยให้เป็นภาษาจีน จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบที่มีประสบการณ์การสอนภาษาจีนในระดับอุดมศึกษา ไม่น้อยกว่า 3 ปี และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกขึ้นไป จำนวน 5 คนตรวจสอบ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (The Index of Item-Objective Congruence (IOC)) ของชุดเพลงสั้นทนาการ โดยมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 0.91

6.3 การสร้างแบบทดสอบก่อน-หลังและแบบสำรวจความพึงพอใจ

ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาจีนพื้นฐาน 1 และภาษาจีนพื้นฐาน 2 จำนวนข้อสอบทั้งสิ้น 40 ข้อ 2 ชุด เป็นแบบทดสอบก่อนและหลัง ซึ่งแบบทดสอบเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก โดยมีเนื้อหาครอบคลุมและตรงตามวัตถุประสงค์ของรายวิชา จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์การสอนภาษาจีนในระดับอุดมศึกษา ไม่น้อยกว่า 3 ปี และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกขึ้นไป จำนวน 5 คนตรวจสอบเอกสาร ได้แก่ เอกสารรายละเอียดเนื้อหาของบทเรียนของรายวิชา ภาษาจีนพื้นฐาน 1 และภาษาจีนพื้นฐาน 2 ชุดเพลงสั้นทนาการที่แปลจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน และแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของชุดเพลงสั้นทนาการ โดยมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 1.00

ต่อมาได้นำแบบทดสอบทั้ง 40 ข้อ ไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้ค่าความเชื่อมั่นแบบค่าวัดอัลฟาครอนบาช (Cronbach's alpha) ค่าความยาก (difficulty index) และค่าอำนาจจำแนก (discrimination index) โดยนำไปทดสอบกับนิสิตสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 จำนวน 45 คน ซึ่งมีพื้นฐานทางภาษาจีนใกล้เคียงกับนิสิตสาขาวิชาอื่นๆ ชั้นปีที่ 2 ที่เลือกเรียนภาษาจีนเป็นวิชาโทและเรียนหนังสือเล่มเดียวกันคือ Developing Chinese Elementary Comprehensive Course 1 (发展汉语初级综合 I) โดยมีค่าเท่ากับ 0.86 0.39 และ 0.33 ตามลำดับ จากนั้น คัดเลือกแบบทดสอบเหลือชุดละ 30 ข้อ โดยใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกกว่า ข้อใดที่ไม่ตรงเกณฑ์ให้ตัดออก โดยเกณฑ์ดังกล่าวคือ ค่าความยากควรอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกควรเท่ากับ 0.25 หรือมากกว่า

ในส่วนของแบบสำรวจความพึงพอใจ เป็นการสร้างแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความพึงพอใจในชุดเพลงสั้นทนาการ เกี่ยวกับความยากง่ายของเพลงที่ร้อง คำศัพท์ และไวยากรณ์ จำนวน 25 ข้อ โดยแบบสำรวจความพึงพอใจเป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า (Rating scale) แบบลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ จากความเหมาะสมน้อยที่สุด (1) จนถึงเหมาะสมมากที่สุด (5) และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 0.93

6.4. การทดลองแบบทดสอบ

ในการทดลองแบบทดสอบนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1) ให้นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ที่เลือกเรียนภาษาจีนเป็นวิชาโท และเลือกเรียนวิชาภาษาจีนพื้นฐาน 1 และภาษาจีนพื้นฐาน 2 ในปีการศึกษา 2564 ทั้ง 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 เป็น

กลุ่มประชากร จากนั้น ใช้วิธีจัดการสุ่มเลือกกลุ่มทดลองอย่างง่าย ด้วยการจับสลาก โดยผลที่ได้คือนิสิตกลุ่มที่ 1 จำนวน 26 คน ทำแบบทดสอบก่อนเรียน

2) หลังจากทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ทยอยสอนเพลงสันทนาการที่แปลเป็นภาษาจีนให้นิสิตได้ร้องและเต้นกันในวิชาเรียน ตามแต่ละบทเรียนที่สอดคล้องกับเพลงสันทนาการ

3) เมื่อสอนเพลงสันทนาการครบทุกเพลงแล้ว ผู้วิจัยให้นิสิตได้ทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ และให้นิสิตตอบแบบสำรวจความพึงพอใจ

6.5. การประเมินและปรับปรุงชุดการเรียนรู้

1) นำผลจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และผลจากแบบสำรวจความพึงพอใจ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสถิติทดสอบที (t-test) และระดับนัยสำคัญทางสถิติ (statistical significance)

2) นำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาปรับปรุงชุดการเรียนรู้

7. ผลการวิจัย

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 26 คน มีผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ ที่เรียนภาษาจีนเป็นวิชาโท โดยเลือกเรียนวิชาภาษาจีนพื้นฐาน 1 และภาษาจีนพื้นฐาน 2 ในปีการศึกษา 2564 (n=26)

การทดสอบ	$\bar{x}$	S^2	$\bar{D}$	S.D. _D	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	21.07	2.87	6.70	2.88	12.10*	0.0000
หลังเรียน	27.78	1.58				

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ ที่เรียนภาษาจีนเป็นวิชาโท โดยเลือกเรียนวิชาภาษาจีนพื้นฐาน 1 และภาษาจีนพื้นฐาน 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.07 คะแนน และ 27.78 คะแนนตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนิสิตสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ชุดการเรียนรู้ประกอบการสอนทักษะภาษาจีนโดยใช้ชุดเพลงสันทนาการที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ช่วยพัฒนาศักยภาพทักษะการเรียนรู้ภาษาจีนของนิสิต

ผลจากการสอบถามความพึงพอใจในกิจกรรมการสอนทักษะภาษาจีนโดยใช้ชุดเพลงสันทนาการจากนิสิตจำนวน 26 คน ดังแสดงในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการสอนทักษะภาษาจีน

โดยการใช้ชุดเพลงสั้นทางการ

ที่	รายการ	$\bar{X}$	SD	อยู่ในระดับ
1	เพลง แอปเปิล มะละกอ กล้วย ส้ม	4.48	0.795	เหมาะสมมาก
	1 เนื้อเพลงจดจำได้ง่าย	4.50	0.949	เหมาะสมมาก
	2 ร้องได้ง่ายสอดคล้องกับเพลงต้นฉบับภาษาไทย	4.42	0.817	เหมาะสมมาก
	3 ช่วยในการจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้มากขึ้น	4.58	0.631	เหมาะสมมากที่สุด
	4 ท่านมีความพอใจในเพลงนี้ระดับใด	4.42	0.782	เหมาะสมมาก
2	เพลง ฮิปโป	4.23	0.922	เหมาะสมมาก
	1 เนื้อเพลงจดจำได้ง่าย	4.04	0.813	เหมาะสมมาก
	2 ร้องได้ง่ายสอดคล้องกับเพลงต้นฉบับภาษาไทย	4.23	0.853	เหมาะสมมาก
	3 ช่วยในการจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับคำคุณศัพท์มากขึ้น	4.31	0.953	เหมาะสมมาก
	4 ท่านมีความพอใจในเพลงนี้ระดับใด	4.35	1.067	เหมาะสมมาก
3	เพลง แมงมุม	4.16	1.472	เหมาะสมมาก
	1 เนื้อเพลงจดจำได้ง่าย	4.19	1.222	เหมาะสมมาก
	2 ร้องได้ง่ายสอดคล้องกับเพลงต้นฉบับภาษาไทย	4.12	1.388	เหมาะสมมาก
	3 ช่วยในการจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับลักษณะนามและ ส่วนเติมเต็มของประโยค 来/去 มากขึ้น	4.12	1.568	เหมาะสมมาก
	4 ท่านมีความพอใจในเพลงนี้ระดับใด	4.19	1.709	เหมาะสมมาก
4	เพลง กิ่ง ก้าน ใบ	4.19	2.1029	เหมาะสมมาก
	1 เนื้อเพลงจดจำได้ง่าย	4.15	1.8340	เหมาะสมมาก
	2 ร้องได้ง่ายสอดคล้องกับเพลงต้นฉบับภาษาไทย	4.23	1.9870	เหมาะสมมาก
	3 ช่วยในการจดจำคำศัพท์และคำซ้ำมากขึ้น	4.15	2.2010	เหมาะสมมาก
	4 ท่านมีความพอใจในเพลงนี้ระดับใด	4.23	2.3897	เหมาะสมมาก
5	เพลง ไก่ย่าง	4.19	2.103	เหมาะสมมาก
	1 เนื้อเพลงจดจำได้ง่าย	4.15	1.834	เหมาะสมมาก
	2 ร้องได้ง่ายสอดคล้องกับเพลงต้นฉบับภาษาไทย	4.23	1.987	เหมาะสมมาก
	3 ช่วยในการจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับคำนามและ คำกริยามากขึ้น	4.15	2.201	เหมาะสมมาก
	4 ท่านมีความพอใจในเพลงนี้ระดับใด	4.23	2.389	เหมาะสมมาก

ที่	รายการ	$\bar{x}$	SD	อยู่ในระดับ
6	เพลง โอิทะเล	4.22	2.831	เหมาะสมมาก
	1 เนื้อเพลงจดจำได้ง่าย	4.23	2.537	เหมาะสมมาก
	2 ร้องได้ง่ายสอดคล้องกับเพลงต้นฉบับภาษาไทย	4.12	2.766	เหมาะสมมาก
	3 ช่วยในการจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับทะเลมากขึ้น	4.23	2.925	เหมาะสมมาก
	4 ท่านมีความพอใจในเพลงนี้ระดับใด	4.31	2.831	เหมาะสมมาก
ความพึงพอใจทั้ง 6 เพลง		4.26	1.625	เหมาะสมมาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจในกิจกรรมการสอนทักษะภาษาจีนโดยการใช้ชุดเพลงสั้นทนาการ ในภาพรวมทั้งหมด มีค่าเฉลี่ย 4.26 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก เมื่อจำแนกในแต่ละเพลง มีผลความพึงพอใจดังนี้

เพลง แอปเปิล มะละกอ กล้วย ส้ม มีค่าเฉลี่ย 4.48 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก โดยผู้เรียนมีความเห็นว่า เป็นการช่วยในการจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้มากขึ้นมีค่าเฉลี่ย 4.58 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมากที่สุด รองลงมาได้แก่ เนื้อเพลงจดจำได้ง่าย (ค่าเฉลี่ย 4.50) อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก และร้องได้ง่ายสอดคล้องกับเพลงต้นฉบับภาษาไทยและมีความพอใจในเพลงนี้ระดับมีความเหมาะสมมาก (ค่าเฉลี่ย 4.42) ตามลำดับ

เพลง ฮิปโป มีค่าเฉลี่ย 4.23 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก โดยผู้เรียนมีความพอใจในเพลงนี้ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.35) รองลงมาได้แก่ เป็นการช่วยในการจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.31) อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก ร้องได้ง่ายสอดคล้องกับเพลงต้นฉบับภาษาไทย (ค่าเฉลี่ย 4.23) อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก และเนื้อเพลงจดจำได้ง่าย (ค่าเฉลี่ย 4.04) อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก ตามลำดับ

เพลง แมงมุม มีค่าเฉลี่ย 4.16 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก โดยผู้เรียนมีความพอใจในเพลงนี้และเนื้อเพลงจดจำได้ง่าย อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก (ค่าเฉลี่ย 4.19) รองลงมาได้แก่ ร้องได้ง่ายสอดคล้องกับเพลงต้นฉบับภาษาไทย และช่วยในการจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับลักษณะนามและส่วนเติมเต็มของประโยค 来/去 มากขึ้น อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก (ค่าเฉลี่ย 4.12) ตามลำดับ

เพลง กิ้งก่าใบ มีค่าเฉลี่ย 4.19 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก โดยผู้เรียนมีความพอใจในเพลงนี้และร้องได้ง่ายสอดคล้องกับเพลงต้นฉบับภาษาไทย อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก (ค่าเฉลี่ย 4.23) รองลงมาได้แก่ เนื้อเพลงจดจำได้ง่าย และเป็นการช่วยในการจดจำคำศัพท์และคำซ้ำมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.15) อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก ตามลำดับ

เพลง ไก่ย่าง มีค่าเฉลี่ย 4.19 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก โดยผู้เรียนมีความเห็นว่าร้องได้ง่ายสอดคล้องกับเพลงต้นฉบับภาษาไทยและมีความพอใจในเพลงนี้ระดับมีความเหมาะสมมาก (ค่าเฉลี่ย 4.23) รองลงมาคือ เนื้อเพลงจดจำได้ง่ายและช่วยในการจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับคำนามและคำกริยา มากขึ้น อยู่ในระดับมีความเหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 4.15) ตามลำดับ

เพลง โอิทะเล มีค่าเฉลี่ย 4.22 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก โดยผู้เรียนมีความพอใจในเพลงนี้ระดับมีความเหมาะสมมาก (ค่าเฉลี่ย 4.31) รองลงมาคือ เนื้อเพลงจดจำได้ง่ายและช่วยในการจดจำคำศัพท์

เกี่ยวกับทะเลมากขึ้น อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก (ค่าเฉลี่ย 4.23) และร้องได้ง่ายสอดคล้องกับเพลงต้นฉบับภาษาไทย อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก (ค่าเฉลี่ย 4.12) ตามลำดับ

8. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

8.1 สรุปผลการวิจัย

1) จากการให้นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนภาษาจีนเป็นวิชาโท โดยเลือกเรียนวิชาภาษาจีนพื้นฐาน 1 และภาษาจีนพื้นฐาน 2 ทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า คะแนนทดสอบของนิสิตก่อนการใช้ชุดสันทนาการในการเรียนการสอนนั้น มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.07 คะแนน และคะแนนทดสอบหลังการใช้ชุดสันทนาการในการเรียนการสอน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.78 คะแนนตามลำดับ ซึ่งคะแนนสอบหลังเรียนของนิสิตสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า ชุดการเรียนรู้อภิปรายการสอนทักษะภาษาจีนโดยการใช้ชุดเพลงสันทนาการที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สามารถช่วยพัฒนาศักยภาพทักษะการเรียนภาษาจีนของนิสิต

2) นิสิตมีความพึงพอใจในกิจกรรมการสอนทักษะภาษาจีนโดยการใช้ชุดเพลงสันทนาการ มีความพึงพอใจในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.26 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก

8.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการใช้ชุดการเรียนรู้อภิปรายการสอนทักษะภาษาจีนโดยการใช้ชุดเพลงสันทนาการ ในรายวิชาภาษาจีนพื้นฐาน 1 และภาษาจีนพื้นฐาน 2 ของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนภาษาจีนเป็นวิชาโท สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1) ผลการวิจัยพบว่าการใช้ชุดการเรียนรู้อภิปรายการสอนภาษาจีนโดยการใช้ชุดเพลงสันทนาการสามารถช่วยพัฒนาศักยภาพการเรียนภาษาจีนของนิสิตได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยว่า นิสิตจะมีผลการสอบหลังการทดลองสูงกว่าผลการทดสอบก่อนการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า สาเหตุที่ทำให้นิสิตสามารถพัฒนาการเรียนภาษาจีนได้โดยเฉพาะด้านคำศัพท์นั้น เนื่องมาจากการเรียนโดยใช้เพลงประกอบ ซึ่งนับว่าเป็นกิจกรรมที่ทำให้นิสิตได้มีส่วนร่วม ได้ปฏิบัติจริง ได้ร่วมร้องเพลง ร่วมทำท่าทางประกอบเพลง กอปรกับเพลงที่คัดเลือกมาก็เป็นเพลงสันทนาการที่นิสิตคุ้นเคย ค่อนข้างเป็นอย่างไรดี อันเนื่องมาจากการเข้าร่วมกิจกรรมสันทนาการต่างๆ ในรั้วมหาวิทยาลัย แม้จะนำมาดัดแปลงและเพิ่มเติมคำศัพท์ภาษาจีนเข้าไป ก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการทำความเข้าใจ และเมื่อเข้าใจ จดจำเนื้อหาจากเพลงได้ จึงร้องตามได้ไม่ยาก เกิดเป็นความสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่งผลให้บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อหน่ายด้วยเหตุนี้ เพลงจึงเป็นแรงจูงใจที่ทำให้นิสิตรู้สึกสนุกในการเรียน การใช้เพลงมาเป็นกิจกรรมเสริมในชั้นเรียน จึงเป็นการกระตุ้นให้ช่วยจดจำเนื้อหาเรียนได้ง่ายขึ้น และเรียนรู้คำศัพท์ได้ดีขึ้น จึงส่งผลให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Param (2018) ที่ศึกษาผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่าความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากการเลือกใช้เพลงที่มีเนื้อหาน่าสนใจ จำนวนคำศัพท์ ระดับความยากเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนและเป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้จักดีสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Promsit (2021) ที่ศึกษาประสิทธิภาพของการสอนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมเพลงในการเรียนรู้ความคงทนของคำศัพท์และความสามารถด้านการพูดรวมทั้งความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการเรียนรู้กับประสิทธิภาพของการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 38 คน ของโรงเรียนบ้านระกาย อ. เมือง จ.นครราชสีมา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนทันทีเพิ่มขึ้นจากคะแนน ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 แสดงให้เห็นว่าการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ความคงทนในการ จดจำคำศัพท์และความสามารถด้านการพูดได้ อีกทั้งผลงานวิจัยของ Suksamran (2018) ที่ศึกษาผลการสอนโดยใช้เพลงประกอบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาจีนโดยใช้เพลงประกอบมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเพลงสามารถลดความเบื่อหน่าย และสร้างบรรยากาศที่ดีแก่ห้องเรียน ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมภายในห้องเรียนมากขึ้น เกิดการเรียนรู้ อันส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

2) จากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ประกอบการสอนภาษาจีนโดยการใช้ชุดเพลงสนทนาการ ซึ่งผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตทั้ง 26 คน ทำให้ทราบว่า ภาพรวมนิสิตมีความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการเรียนรู้ประกอบการสอนภาษาจีนโดยการใช้ชุดเพลงสนทนาการโดยรวมในระดับเหมาะสมมาก (4.26) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ว่า นิสิตที่ใช้ชุดเพลงสนทนาการที่คุ้นหูนำมาแปลและดัดแปลงจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาจีนโดยการใช้ชุดเพลงสนทนาการ โดยมีค่าผลการประเมินค่าในระดับเหมาะสมมากขึ้นไป และหากพิจารณาตามประเด็นที่นิสิตมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ชุดเพลงสนทนาการมีส่วนช่วยในการจดจำคำศัพท์มากขึ้น ได้แก่ เพลงแอบเปิด มะละกอ กล้วย ส้ม มีค่าเฉลี่ย 4.48 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก เพลงฮิปโป มีค่าเฉลี่ย 4.23 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก เพลงแมงมุม มีค่าเฉลี่ย 4.16 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก เพลงกิ้งก้านใบ มีค่าเฉลี่ย 4.19 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก เพลงไก่ย่าง มีค่าเฉลี่ย 4.19 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก และเพลงไอ้ทะเล มีค่าเฉลี่ย 4.22 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก ผู้วิจัยเห็นว่า ที่นิสิตมีความพึงพอใจต่อชุดเพลงสนทนาการมีส่วนช่วยในการจดจำคำศัพท์มากขึ้นนั้น เนื่องจากเพลงที่นำมาใช้สอนเลือกใช้คำศัพท์ที่ง่ายไม่ซับซ้อน อีกทั้งยังสอดคล้องกับเนื้อเพลงที่คุ้นหูจดจำง่าย นอกจากนี้นิสิตยังรู้สึกสนุกสนานและเป็นอิสระรู้สึกมีส่วนร่วมในการเรียนมากกว่าการนั่งท่องศัพท์ตามบทเรียนปกติ ซึ่งผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับ Hangkaew (2018) ที่ศึกษาการพัฒนาเพลง ประกอบการเรียนการสอนสังคมศึกษาและภาษาไทยสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อเพลงประกอบการสอนอยู่ในระดับมาก และผลงานวิจัยของ Ampornpana (2018) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เพลงในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบ่อสามแสน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงในการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ซึ่งงานวิจัยทั้งสองได้สอดคล้องกับ Morene et al. (2009) ที่กล่าวว่า การฝึกฝนดนตรีมีอิทธิพลต่อความสามารถด้านภาษา ดังนั้น

จึงสามารถกล่าวได้ว่า การใช้เพลงและการร้องเพลง มีส่วนช่วยในด้านการสร้างความเข้าใจมากกว่าการสอนตามปกติ การที่เราฝึกฝนภาษาด้วยการใช้เพลงจัดเป็นวิธีการหนึ่งในการเรียนรู้ภาษาได้ดี

จากผลการวิจัยข้างต้นล้วนแสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศผ่านการใช้บทเพลงเป็นสื่อการเรียนการสอนนั้น จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านภาษาของผู้เรียนได้ดีขึ้น กอปรกับผลการศึกษาของผู้วิจัยที่ปรากฏให้เห็นว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนิสิตผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ จึงแสดงว่าชุดการเรียนรู้ประกอบการสอนภาษาจีนโดยการใช้ชุดเพลงสนทนาการที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มีส่วนช่วยพัฒนาศักยภาพการเรียนภาษาจีนของนิสิตได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1) ก่อนเริ่มดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เพลงสนทนาการสอดแทรกในบทเรียนนี้ ผู้สอนควรอธิบายกระบวนการเรียนการสอนทั้งกระบวนการให้ผู้เรียนเข้าใจก่อน เพื่อให้ผู้เรียนมีเป้าหมายการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจน

2) ในระหว่างการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เพลงสนทนาการที่พัฒนาขึ้นนี้ ผู้สอนควรต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เนื่องจากการนำเพลงมาใช้ ยังมีผู้เรียนบางส่วนเกิดความเขินอายไม่กล้าเข้าร่วมการเรียนการสอน การกระตุ้นและผู้เรียนมีส่วนร่วมและสนุกไปกับการเรียนจึงเป็นส่วนสำคัญ นอกจากนี้ ผู้สอนยังควรกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดทบทวนเพื่อเชื่อมโยงการเรียนรู้และความรู้เดิมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดผลระยะยาวแก่ผู้เรียน

9.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรทำการศึกษาและพัฒนารูปแบบการใช้เพลงหรือสื่ออื่นที่รูปแบบอื่นในการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีน และส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนยุคใหม่

2) ควรมีการศึกษาผลของการใช้เพลงสนทนาการนี้ที่ส่งผลกระทบต่อทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาจีน เพื่อศึกษาให้ทราบว่ารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้เพลงสนทนาการนี้ไปใช้แล้วจะช่วยส่งเสริมผู้เรียนในด้านอื่น ๆ ได้อย่างไรบ้าง

บรรณานุกรม

- Ampornpana, B. (2018). The learning Development by using English songs in students grade 1 at Banbosamsaen School. *The 2nd National Conference on Education (NCE)*. (pp. 72-86) <https://research.kpru.ac.th/research2/pages/filere/5642019-10-12.pdf>
- Boonyos, C. (2021, May 3). *Khunkhākhōngphlēng* [คุณค่าของเพลง]. GotoKnow. <https://www.gotoknow.org/posts/122931> (in Thai)

- Choochom, O. (2009). Quasi – experimental research. *Journal of Behavioral Science*, 15(1), 1-15. <https://ejournals.swu.ac.th/index.php/jbst/article/view/1587> (in Thai)
- Hangkaew, S. (2018). Developing songs for learning social studies and Thai language for lower primary students. *Academic Journal of Education Journal Srinakharinwirot University*, 19(2), 138-152. <https://ejournals.swu.ac.th/index.php/jedu/article/view/11711/9715> (in Thai)
- Intaraprasit, N., & Srabua, A. (2015). *Applying English song activities to develop connected speech in English*. Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi. (in Thai)
- Jetsadawiroj, S. (2007). *Kānčhatkānrīankānsōnbāpībunnākān* [การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ]. Bookpoint. (in Thai)
- Kasuwan, M. (2013). *Effectiveness of English Song Activities on Learning and Retention on Vocabulary and Speaking Abilities* [Master's Thesis, Prince of Songkla University]. PSU Knowledge Bank. <https://kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2010/9034/1/373956.pdf> (in Thai)
- Kaunhavech, B. (1999). *Nawatkamkānsuksā* [นวัตกรรมการศึกษา]. Charoen Wittaya Printing. (in Thai)
- Kunyosying, C., Luengtrairat, T., Srisombat, A., Jantabutr, J., Boonsert, K. & Kongkul, S. (2011, June 5). *Using song activities to promote English listening and speaking ability and Reducing student communication anxiety*. Lanna Polytechnic Chiang Mai. http://online.lannapoly.ac.th/Research/FileUpload/20120917_101928.pdf (in Thai)
- Moreno, S., Marques, C., Santos, A., Santos, M., Castro, S.L., & Besson, M. (2009). Musical training influences linguistic abilities in 8-year-old children: more evidence for brain plasticity. *Cerebral Cortex*, 19(3), 712-723. <https://doi.org/10.1093/cercor/bhn120>
- Nation, I.S.P. (2008). *Teaching vocabulary strategies and techniques*. Heinle Cengage Learning.
- Param, W. (2018). *Effect of using song activity to promote English listen-speaking ability and vocabulary knowledge for prathomsuksa 2* [Unpublished master's Thesis]. Buriram Rajabhat University. (in Thai)
- Phothiyen, K. (2016). Learning management for happiness of learning. *Journal of Education Silpakorn University*, 13(2), 121-131. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/suedujournal/article/view/91833> (in Thai)
- Pradubwate, R. (2017). Technology learning management guidelines by using Bloom's taxonomy. *Veridian E-Journal Silpakorn University*, 10(3), 1065-1065. <https://he02.tci-thaijo.org> (in Thai)

- Promsit, S. (2021). Effectiveness of English music activities on learning and retention of vocabulary and speaking ability of prathomsuksa 5th at Ban Rakai School, Muang District, Nakhonratchasima Province. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 6(12), 224-238. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JRKSA/article/view/251111> (in Thai)
- Rattanapakdee, O. (2018). A study of modern Thai recreational songs. *Journal of Integrated Sciences*, 15(2), 31-67. <https://so06.tcithaijo.org/index.php/citujournal/article/view/246459/166962> (in Thai)
- Rong, J.H. (2015). *Developing Chinese Elementary Comprehensive Course I* (8th ed.). Beijing Language and Culture University Press. (in Chinese)
- Sangsikaew, P. (2021). The guidelines to improve the skills of memorizing Chinese vocabulary for Thai learners. *ARU Research Journal*, 8(3), 119-128. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/rdi-arua/article/view/249597/169630> (in Thai)
- Sripanyakorn, P. (2010). *The development of learning packages on sufficiency economy for lower secondary school learner* [Master's Thesis, Silpakorn University]. Thesis Online. http://www.thapra.lib.su.ac.th/thesis/showthesis_th.asp?id=0000005385 (in Thai)
- Suksamran, N. (2018). The effects of using songs in teaching Chinese on learning achievement of primary one student. In Graduate School Rangsit University (Ed.), *The 13th RSU National Graduate Research Conference*. (pp. 1762-1772) <https://rsujournals.rsu.ac.th/index.php/rgrc/issue/view/40> (in Thai)
- Wu, J. (2020). *The Use of Memory Strategies to Develop the Ability of Memorizing Chinese Vocabulary of Grade 5 Students* [Master's thesis, Rangsit University]. RSUIR. <https://rsuir-library.rsu.ac.th/handle/123456789/538> (in Thai)
- Xu, G.M. (2012). *Developing Chinese Elementary Comprehensive Course II*. Beijing Language and Culture University Press. (in Chinese)

ภาคผนวก

เพลงสั้นๆ ที่นำมาใช้และแปลเป็นภาษาจีนแล้ว

1. เพลง แอปเปิล มะละกอ กล้วย ส้ม

píngguǒ mùguā jiāo jú
苹果 木瓜 蕉 橘

แอปเปิล แอปเปิล แอปเปิล   มะละกอ มะละกอ มะละกอ
píngguǒ píngguǒ píngguǒ   mùguā mùguā mùguā
苹果 苹果 苹果   木瓜 木瓜 木瓜

กล้วย กล้วย กล้วย   ส้ม ส้ม ส้ม
jiāo jiāo jiāo   jú jú jú
蕉 蕉 蕉   橘 橘 橘

แอปเปิล มะละกอ กล้วย ส้ม   กล้วยส้ม กล้วยส้ม กล้วยส้ม
píngguǒ mùguā jiāo jú   jiāojú jiāojú jiāojú
苹果 木瓜 蕉 橘   蕉 橘 蕉 橘 蕉 橘

2. เพลง ฮิปโป

hé mǎ
河马

ฮิป...ฮิป...ฮิป...ฮิปโป   โอ้โหตัวมันใหญ่
hé hé hé hé mǎ   tiān nā tā zhēndà
河...河...河...河马   天 哪 它 真 大

มันเดินอู้อาย   มันเดินอู้อาย
tā zǒumàn téngréng   tā zǒumàn téngréng
它 走 慢 腾 腾   它 走 慢 腾 腾

3. เพลง แมงมุม

zhī zhū
蜘蛛

แมงมุมมันมี 8 ขา   เดินไป เดินมา   ขยุ้ม ขยุ้ม
zhī zhū yǒubā tiáotiǎo   zǒuqù zǒulái   zhuō zhuō zhuō zhuō
蜘蛛 有 八 条 腿   走 去 走 来   抓 抓 抓 抓

4. เพลง กิ่ง ก้าน ใบ

zhī jīng yè
枝 茎 叶

กิ่งก้านใบ ชะ ชะ ใบก้านกิ่ง   กิ่งก้านใบ ชะ ชะ ใบก้านกิ่ง
zhī jīng yè xī xī jīng yè zhī   zhī jīng yè xī xī jīng yè zhī
枝 茎 叶 洗 洗 茎 叶 枝   枝 茎 叶 洗 洗 茎 叶 枝

ฝนตกลงมาจริงๆ   ฝนตกลงมาจริงๆ   ชะ ชะ กิ่งก้านใบ
zhōngyú yǔ xiàlái le   zhōngyú yǔ xiàlái le   xī xī zhī jīng yè
终 于 雨 下 来 了   终 于 雨 下 来 了   洗 洗 枝 茎 叶

5. เพลงไก่อ่าง

烤鸡

ไก่อ่างถูกเผา
kǎo jī bèi shāo
烤鸡被烧

ไก่อ่างถูกเผา
kǎo jī bèi shāo
烤鸡被烧

มันจะถูกไม้เสียบ
tān bèi zhú qǐ chā
它被竹签插

มันจะถูกไม้เสียบ
tān bèi zhú qǐ chā
它被竹签插

เสียบตูดซ้าย
chā dào zuǒ pì gǔ
插到左屁股

เสียบตูดขวา
chā dào zuǒ pì gǔ
插到左屁股

ร้อนจริงๆ ร้อนจริงๆ
tǎn sǐ le tǎn sǐ le
烫死了 烫死了

ร้อนจริงๆ
tǎn sǐ le
烫死了

6. โอ้ทะเล

Oh 海洋

โอ้ทะเลแสนงาม
hǎi yáng jí měi
Oh 海洋极美

ฟ้าสีครามสดใส
lǎn tiān yě qíng lǎng
蓝天也晴朗

มองเห็นเรือใบ
kàn jiàn fān chuán
看见帆船

เล่นอยู่ในทะเล
yùn zài hǎi yáng lǐ
运在海洋里

หาดทรายงามเห็นปู
shā tān shàng jiàn xī è
沙滩上见蟹

ดูซีดูหมู่ปลา
qī yī qī yī yú qún
瞧一瞧鱼群

กุ้งหอยนานา
xiā bèi děng děng
虾贝等等

ว่ายอยู่ในทะเล
yóu zài hǎi yáng lǐ
游在海洋里